

[Arbejdsministeren]

tungtvejende grunde sker indgreb i parternes aftalefrihed.

Gennemførelse af en lovgivning som ønsket af spørgeren ville i øvrigt forudsætte, at det for alle ansættelses kategorier er muligt at opstille kriterier for, hvad der kan anses for vedkommende oplysninger. Noget sådant er efter min opfattelse ikke gørligt, jævnfør de i begrundelsen for spørgsmålet anførte eksempler, som forekommer helt betydningsløse, når det drejer sig om almindeligt forekommende ansættelsesforhold, men som ved besættelse af specielle funktioner ikke på forhånd kan udelukkes som uvedkommende.

Jeg er enig med spørgeren i, at indhentelse af oplysninger i forbindelse med ansættelser bør være begrænset til det strengt nødvendige, men mener på den anden side ikke, at det af spørgeren omtalte forhold kan begrunde et indgreb i parternes frie forhandlingsret, ligesom jeg må anse det for lovteknisk ugørligt at gennemføre en lovgivning, der opfylder det ønskede formål.

Til *arbejdsministeren* (16/8 78) af:

Poulsaard (FP):

»Ministeren bedes oplyse, efter hvilke overenskomster unge arbejdere aflønnes ved beskæftigelsesarbejde i København, idet det af dagspressen fremgår, at de unge mange gange vægrer sig ved at tage anvist arbejde i det private erhvervsliv, fordi de ikke bliver aflønnet så godt som ved beskæftigelsesarbejde – nemlig med 41,67 kr.«

(Spm. nr.1138).

Begrundelse.

Ifølge Ekstra Bladet mandag den 14. august udtaler lederen af beskæftigelsesarbejdet for de unge i København, Claus Bering, at det mange gange er sådan, at de unge nægter at tage arbejde til arbejdsmarkedsoverenskomster, fordi man fra kommunens side har dette høje lønniveau. Beskæftigelsesarbejdet har jo aldrig varet tænkt som en konkurrent til det egentlige arbejdsmarked. Tanken bag beskæftigelsesarbejdet var jo netop, at de unge ikke skulle gå i stå i den tid, der gik, indtil man fandt arbejde til dem i produktionslivet, men hvis disse oplysninger om lønnen er rigtige, er der da intet at sige til, at de unge også kan regne ud, hvor det er bedst at

være. Det kan imidlertid ikke være i skatteydernes interesse, at man betaler disse høje lønninger for nødhjælpsarbejde. Jeg håber, at ministeren virkelig vil se på denne problemstilling med den alvor, den fortjener, så vi ikke havner i en konkurrenceforvridning over for arbejdsmarkedets produktionsforhold.

Besvarelse (5/9 78):

Arbejdsministeren (Auken):

Efter arbejdsløshedslovens § 97 a, stk. 3, skal løn- og arbejdsvilkårene ved beskæftigelsesarbejde være de sædvanlige vilkår ved tilsvarende arbejde.

Arbejdsledige, der henvises til beskæftigelsesarbejde, skal derfor aflønnes i henhold til overenskomsten for det pågældende arbejdsområde.

Efter det for mig oplyste er lønniveauet ved beskæftigelsesarbejde i København i overensstemmelse med overenskomsterne. Som eksempel kan jeg nævne, at ufaglærte under 18 år gennemsnitligt får 28,50 kr. i timen, mens ufaglærte over 18 år gennemsnitligt får 41,20 kr. i timen.

Det er regeringens opfattelse, at betingelsen i arbejdsløshedslovens § 97 a, stk. 3, er nødvendig – da det vil være urimeligt, om det samme arbejde skulle aflønnes med forskellige satser, alt afhængigt af om vedkommende, der udfører arbejdet, er arbejdsledig.

Det skal endelig bemærkes, at beskæftigelsesarbejde for den enkelte arbejdsledige normalt kun kan strække sig over 6 måneder inden for en 12 måneders periode.

Til *statsministeren* (17/8 78) af:

Keld Andersen (KF):

»Agter statsministeren at tage initiativ, således at det undgås, at projektet vedrørende en PVC-fabrik i Skælskør opgives, og planerne om en værdifuld arbejdsplads dermed ikke realiseres?«

(Spm. nr. 1139).

Begrundelse.

Ifølge oplysninger i dagspressen er der nu overvejelser i de firmaer, der står bag PVC-projektet, om at opgive den planlagte virksomhed her i landet. Der er tale om en investering, som ville beløbe sig til omkring en